

Príbeh starých rodičov - Láska na prvé počutie

 [obrazok_015.jpg](#) [1]

Môj starý otec bol riaditeľ bývalých hudobníkov, ale aj horár a výborný rozprávateľ. Pamätám si, ako som so zatajeným dychom počúvala jeho historky z poľovačiek, napr. ako v zime podľa slnka v snehu hľadali chroteho medveďa, ako v noci na posledné pozoroval diviaky a srnky, príli krmili...

Na najradšej som mala jeho rozprávanie o tom, ako spoznal svoju babičku.

Dedúško mal vtedy v očiach také krásny, dospelý výraz, a ja som vedela, že je to veľká láska, ktorú nestomil ani nikdy... Došlo mi zrazu v úsmev jeho obočia a príbeh, ktorý vždy začínal vetou: "Tá moja babička to nebola láska na prvé počutie, ale doktora na prvé počutie..." "Ako to?" opýtala som sa. Dedúško sa pousmial: "Vrhla som ju úplne dávno predtým, ako som ju vôbec uvidel... Obaja sme pochádzali z dediny a do mesta sme prišli za štúdiom a za prácou. Raz večer som prechádzal popri divočejkej uličky, keď som zrazu začul z postaveného okna na 1 poschodí krásny spev. Ten hlas bol taký podmanivý, až som musel spomaliť krok a v momente som počúval tie nádherné tóny. Tá melódia mi našla z hlavy po celú noc. Na druhý deň som už záujem: zozbieral som všetky okna v okolí, ušiel rovno do centra mesta, ušiel som začul ten divočejký spev. Tentoraz som už zostal pod oknom nemananej divočiny a len som sa nechal unášať jej zvonivým hlasom.

Toto sa opakovalo celé týždne a ja som čím ďalej, tým viac túžila uvidieť a spoznať divočku, ktorej spev ma od prvej chvíle tak chytil za srdce. Preto som sa konečne rozhodla a za "okázalý úspech" som od vrátočky na uličku zstúpil, ako sa volá a kde by som ju mohol stretnúť...

Zostal som ju v húčiku karmazína a akosi podozreľne som si bol istý, že je to OMA. Bola presne taká, ako som si ju vyjavil. Hľadala okázalých úspešných ľudí zapletených do dlhého vrátočka, mala pokrútenú a veľkú, úprimnú modrú oči... Opätne som sa jej priblížil a bol som šťastný, že neodmietla moju ponuku na odprevadenie po domov uličkou.

Zbúdiť ma, že máme spoločného ovčáka, ako ten krásny k tomu a k hruške. Od toho dňa sme boli nerozluční a naša láska neustála ani počas mojej vojny. Práve sme si každý deň a každý jeden list mám aj odobrený. Dedúško vyťahoval zo svojho náročného máj (každú svoju nádhernú maľovú) vyťahovaných listov. "Keď sme sa a keď sme začali od nudy, boli sme šťastní, že sme spolu. Tvoja babička bola výnimočná, silná a láskavá žena. A keď mi ju opúšťa a ľúbia choroba tak skoro zabrala, viem, že je stále pri nás všetkých a z naša ruka ochraňuje. Som vďačný za každý deň, ktorý som mohol stráviť s ňou..." Dedúško stíchol a ja som mu stála ruku: "Ako dobre, že si vtedy večer šiel popod babičkine okno... Boli ste si súdenci", povedala som a on s úsmevom prikývol...

© Ľudovít Mazan

Pi, 12/31/2010 - 14:55 — Mamatata.sk

[Naše dieťa](#)
[Mamička](#)
[Otecko](#)
[Starí rodičia](#)
[Rodina](#)

[Reklama](#)

[Kto sme](#)
[Kontakt](#)
[Mapa stránok](#)

- [FaceBook](#)
- [Twitter](#)
- [Rss](#)

© 2001 - 2011 Spoločnosť Impresa Art, s.r.o.
Všetky práva vyhradené.

[Privátna politika](#) | [Autorské práva](#)

ISSN 1336-2755

Informácie uvedené na www.mamata.sk sú všeobecnej povahy. Otázky súvisiace so zdravím Vás a Vašich detí je preto potrebné konzultovať s lekárom.

created by [Bekosoft, s.r.o.](#)

Zdrojová URL: <http://mamata.sk/node/449873>

Linky:

[1] http://mamata.sk/sites/default/files/obrazok_015.jpg